

Богъ го убилъ Марка Кралевике,
Богъ го убилъ Детелинъ Войвода!
Защо имъ те, сестро, не дадохме,
Ето иматъ тріесетъ момчина,
Си-те ми сѣ юнакъ надъ юнака,
И ми ошле во гора зелена;
Ког' ке вжрвити Иво со не'еста,
Ке му грабѣтъ 'уба'а не'еста,
Ама Ива младо ке загубѣтъ!“
Тогa вори сестра Ангелина:
„А егиди мои деветъ брака!
Аль това ве, брака, брига нашло?
Ясъ ке слеча рубо не'естинско,
Дайте менъ рубо юнако'о,
Ке съ чина млади мушуджіа,
Та ке ода напредъ предъ свато'и;
А младъ Иво по мене да идетъ.“
Ѣ дадо'е рубо юнако'о,
Съ промена, лепо съ наружи,
Си киниса напредъ предъ свато'и,
А младъ Иво по неа со сватой.
Ми приблиза во гора зелена;
Тука найде Марка Кралевике,
Тука найде Детелинъ войвода,
Кѣде седѣтъ тріесетъ момчина.
Љ видо'е, отъ далеку викатъ:
„А егиди млади мушуджіа!
Али идетъ Иво со не'еста?“
Имъ говори млади мушуджі'а:
„А егиди незнаени дѣли!
Камень тебе, камень него бѣло,
И него ми брака измамѣ,
И нему ми не'ста не дадо'е;
Ми ъ дале дури преку море
Преку море дури Арветино;
Тук' дайте ми вода да с' напіа,
Оту после пѣт-отъ да си тѣрга!“
Си с' олади со студена вода,
И си тѣргна да си о'итъ пѣт-отъ.
Пѣтъ си тѣргна по зелена гора,